

Baharı Görmeyen Mevsimler

– ADEM EFİLOĞLU · 24 Şubat 2026

BAHARI GÖRMEYEN MEVSİMLER

Aşka düş de adı sanı terk et, taneleri de bırak , tuzağı da; taşa altın adını tak, cefaya , eziyete şeker de.
(Mevlana)

Kambur bir masalın cinayet zanlısıyım,
Lisanını bilmediğim memleketleri gezen.
Ruhum iltica eder uzak diyarlara,
Kurşundan bir kalem eşeler beyin zarımı.
Bakarsın ayalarında kıvranan hatıralar,
Suçlarını ayıklar,
Bir pansiyon odasında.
Oysa delirmiş düşüncelerim,
Yitmiş benliğimle,
Enkazı zamana bulaşan unutulmuşluğumdur...

Hayaller buluşur sevgisi öksüz niyette,
Her yetim sevda duvarlarında yansır nefes alışının,
İçimde yanık mektupların kerih kokusu,
Kaybeder çocukluğum hatıralarını,
Kemikleri kırılmış gözlerinin şakağında,
Ağlar okyanusunu kaybetmiş can taneleri...

Düşünüyorum da,
Ortalık malı gibi oldu düşüncelerim.
Sere serpe gün ortası kalabalığımla,
Yarını rezerve ediyorum kırık bir masaya.
Dökülüyor endamıyla şiirler,
Her imgeye beyaz kefen giydirse de gassal,
Öldüm demekle bir de ölünebilse...

Öyle kendimden geçmişim ki
Himayesiz akıyor bu sıra gözyaşlarım.
Gökyüzünde telaşla uçuşurken martılar,
Eskilere öykünüp sevda nöbetleri tutuyorum,

Gözlerine gömüyorum akşamın güneşini,
Her batışında yeniden bıkmadan,
Umut ediyorum...

Eylülün daha yeni dalından düştü,
İflah olmadı henüz sonbahar,
Baharı göremeden bitirdik yazı,
Karamsar bakıyorum pencerelerden.
İçimde büyüyen sevdaya kefen dikmekle meşgulüm,
Üç valiz dolusu kimsesizliğimle volta atıyorum şehirde,
Yabancı olduğumu biliyor taksi şoförleri,
Köşe bucak kaçıyorum caddelerinden...

Bu sabah saçlarına astım sevdamin diyetini,
Ölsem de sırrını söylemedim duvarlara,
Fısıltıların urganını çektim,
Gözüme bir kıpırtı seğirtti ansızın,
Takıldım bakışlarına.
Bilemezsin,
Bilseydin,
Derin sessizliğimle kavgadadır yüreğim...

Saatler hangi zamanı gösterir şimdi bilinmez,
Asılsız bir ihbarken kendime,
Ardına düşecek kadar cesur değil belki kelimelerim.
Ve belki aşkınla halaya duruyor kalp ağrılarım.
Bütün fazlalıkları atıyorum bedenimden,
Zehir kuşanıyor bakışlarım,
Ah bir anlasan,
Bazen kendime bile çok fazlayım...

Dedim ya,
Bazen kendime bile çok fazlayım,
Duyuyor musun?..
Anlatacak ne çok şeyim var oysa,
Emin değilim bilmek istediğinden...

Âdem Efiloğlu
2011